

III. Diagnoza - opis obszaru i ludności

III.1. Określenie grup szczególnie istotnych z punktu widzenia realizacji LSR oraz problemów i obszarów interwencji odnoszących się do tych grup

Defaworyzacja obejmuje coraz liczniejsze grupy społeczne. Zjawisko to obniża możliwość w pełni korzystania z życia społecznego, a także zawodowego. Defaworyzacja społeczna skutkuje poczuciem dyskryminacji, bezradności, utratą poczucia własnej godności i wartości, a także apatią, co niekorzystnie wpływa na psychikę i samopoczucie osób ją doznających. Na obszarze LGD Dolina Pilicy w wyniku badania ankietowego prowadzonego od 8 września 2015r., a także podczas konsultacji społecznych zdiagnozowano występowanie **4 grup narażonych najbardziej na wykluczenie: osoby pozostające poza rynkiem pracy (szerzej opisane w rozdziale III.3.1), dzieci i młodzież, seniorzy oraz osoby niepełnosprawne.** W badaniu tym wzięło udział 639 osób.

Wobec **dzieci i młodzieży**, zauważono brak, bądź niezadowalającą ofertę zajęć pozalekcyjnych, wypełniających czas wolny, a także rozwijających pasje. Współcześnie osoby młode większość czasu spędzają przed komputerem, zamykając się w wirtualnym świecie gier, bądź komunikując z rówieśnikami na portalach społecznościowych, ograniczając tym samym swoje zainteresowania tak bardzo, że ciężko przyciągnąć ich uwagę czymś innym. Wpływa to także na budowanie ich osobowości- brak przyzwyczajenia do robienia czegoś dodatkowego wywołuje niechęć i lenistwo. Należałoby wyciągnąć je z domu i pokazać, że czas wolny można spędzać w aktywny sposób. Ponadto region ten jest silnie związany z tradycją opoczyńską, jednak biorąc pod uwagę odpływ ludzi młodych istnieje zagrożenie, że tradycje te zaginą. Dlatego należałoby powziąć działania, aby pobudzić wśród nich zainteresowanie swoim regionem oraz kulturą.

Z uwagi na występujący na obszarze regres społeczny (starzejące się społeczeństwo), **seniorzy** są grupą niezwykle istotną. Głównym problemem ich defaworyzacji na obszarze działania Stowarzyszenia Dolina Pilicy jest niska aktywność, której podłoża należy dopatrywać się w uwarunkowaniach społecznych. Jednym z nich jest brak integracji międzypokoleniowej, jak również wśród samych seniorów, ze względu np. na zły stan zdrowia czy pogorszenie samodzielności, ale również śmierć znajomych bądź rodziny. Wiąże się to z kolejnym powodem jakim są bariery architektoniczne czy komunikacyjne takich jak brak ławek, wysokie krawężniki, rzadkie kursy autobusów, przez co osoby te rzadziej wychodzą z domu. Istotną barierą jest również brak liderów, animatorów, którzy swoją postawą byłiby w stanie wspierać i aktywizować innych. Kolejnym powodem są problemy ze zrozumieniem procedur administracyjnych, a te z kolei mogą się wiązać z barierą jaką jest cyfryzacja. Większość osób starszych z uwagi na trudności z obsługą nie korzysta z nowoczesnych technologii, do których należy np. internet, co również jest przyczyną utrudnionej komunikacji z młodszym pokoleniem ze względu na sferę językową - osoby starsze nie rozumieją wielu określeń jakich używają osoby młodsze.

W związku z powyższym zaprogramowaliśmy liczne działania służące pobudzeniu, uaktywnieniu seniorów takie jak, m.in.:

- działania umożliwiające integrację międzypokoleniową i wewnątrzpokoleniową (imprezy, warsztaty)
- animatorzy osób starszych,
- kursy komputerowe,
- wizyty studyjne,
- warsztaty służące przygotowaniu wniosków/ projektów służących inicjatywom lokalnym (m.in. granty)
- kampanie edukacyjne/ szkolenia

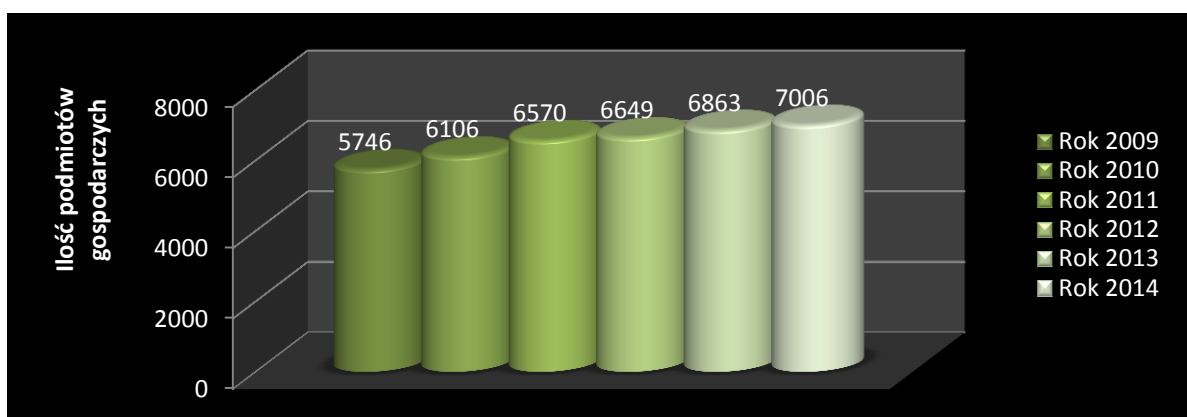
Zasadniczą grupą są także **osoby niepełnosprawne** w obszarze związanym z ich udziałem w życiu społecznym. Osoby te napotykać na wiele barier zarówno od strony związanej z ich przemieszczaniem się (architektoniczne) jak i wynikających z negatywnych postaw innych ludzi. Kwestie wynikające z utrudnień architektonicznych wiążą się z dostępnością do różnego rodzaju miejsc, m.in. kultury dla osób niepełnosprawnych, a co za tym idzie z ich nieobecnością. Brakuje tutaj również świetlic środowiskowych. Przeszkody te należałoby wyeliminować, jednak często jest to bariera nie do przejścia. Z kolei łatwiej będzie wpłynąć na kontakty interpersonalne, na wykreowanie przyjaznej postawy wśród osób sprawnych. Będzie to możliwe dzięki różnego rodzaju działaniom integracyjnym.

Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu stało się także jednym z priorytetów dla obszaru LGD. W ramach **celu szczegółowego II.2. „Aktywizacja i włączenie w życie społeczne” zaprogramowano przedsięwzięcie II.2.3. dedykowane dla grup defaworyzowanych. Dodatkowo w kryteriach wyboru operacji będą premiowane działania na rzecz właśnie tych grup.**

III.2. Charakterystyka gospodarki/ przedsiębiorczości (w tym przedsiębiorczości społecznej), branż z potencjałem rozwojowym (informacja o branżach gospodarki mających kluczowe znaczenie dla rozwoju obszaru)

Na obszarze, którego dotyczy niniejsza strategia funkcjonuje 7 006 podmiotów gospodarczych (stan na dzień 31.12.2014 r.).

Wykres III.1. Ilość podmiotów gospodarczych zarejestrowanych na obszarze Stowarzyszenia Dolina Pilicy w latach 2009-2014

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Jak widać na powyższym wykresie z roku na rok wzrasta liczba przedsiębiorstw działających na obszarze Stowarzyszenia Dolina Pilicy. W 2014r. zarejestrowano ok. 22%- wy wzrost firm, w stosunku do roku 2009. Wzrost ten nie jest jednak odczuwalny wśród społeczności lokalnej, która **problem niedostatecznej ilości miejsc pracy upatruje w braku dużych zakładów pracy, a także mikroprzedsiębiorstw oraz w małej liczbie inwestorów wskazując to jako słabą stronę obszaru**. Z kolei potencjalni, a także obecni inwestorzy odczuwają bariery prawno-ekonomiczne w zakresie zakładania firm, a także rozwoju przedsiębiorczości co jest postrzegane jako zagrożenie dla rynku pracy. Dzięki funduszom PROW 2014-2020 przeznaczonym na wdrażanie lokalnych strategii rozwoju, w których połowa budżetu ma być przeznaczona na tworzenie, bądź utrzymanie miejsc pracy, ograniczenia te od strony ekonomicznej mogłyby zostać w znaczącym stopniu złagodzone, a co za tym idzie, wpłynie to na zmniejszenie bezrobocia.

Tabela III.1. Podmioty gospodarcze na obszarze działania LGD

Gminy	Ogółem	Sektor publiczny	Sektor prywatny
Aleksandrów	182	11	171
Czerniewice	306	11	295
Drzewica	589	24	565
Inowlódz	288	11	277
Lubochnia	503	15	488
Mniszków	254	10	244
Opoczno*(bez miasta Opoczno)	625	25	600
Poświętne	193	9	184
Przedbórz	584	25	559
Rzeczyca	232	7	225
Sławno	303	20	283
Sulejów	1 264	27	1 237
Tomaszów Mazowiecki	928	18	910
Wielgomłynny	228	11	217
Wolbórz	527	23	504
Obszar LGD	7 006	247	6 759

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS (stan na 2014 r.).

Działalność gospodarcza firm w większości zorientowana jest na zaspokajanie potrzeb w zakresie produkcji i usług na rynku lokalnym. Mocną stroną jest również brak uciążliwego przemysłu. Z przeprowadzonej analizy wynika, że kluczowymi dziedzinami dla rozwoju tego obszaru są następujące branże:

– Handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów samochodowych-	1979
– Budownictwo-	1089
– Przetwórstwo przemysłowe-	899
– Transport i gospodarka magazynowa-	417
– Pozostała działalność usługowa	417

Tabela III.2. Dane dotyczące dochodu podatkowego

Średni dochód podatkowy na 1 mieszkańca gmin obszaru objętego LSR (zł)	958,097
Średni dochód podatkowy na 1 mieszkańca dla województwa łódzkiego (zł)	1 322,40

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych Ministerstwa Finansów (dane za 2013 r.).

Analizując średni dochód podatkowy na 1 mieszkańca gmin obszaru objętego LSR, trzeba zauważyć, że jest on niższy niż średni dochód dla województwa.

Na terenie LDG Dolina Pilicy funkcjonuje 24 535 gospodarstw rolnych, a liczba osób zatrudnionych w rolnictwie wynosi 10 979. Struktura rolnictwa na tym obszarze jest stosunkowo jednolita, gdyż we wszystkich gminach występuje duża ilość małych gospodarstw (do 5 ha). Średnia powierzchnia gospodarstw wynosi: 5,43 ha.

Są to zatem gospodarstwa w przeważającej ilości niskotowarowe, bez wyraźnie ukierunkowanej produktywności, niskonakładowe z przestarzałym parkiem maszynowym. O ich niskiej efektywności, pogarszanej słabą globalną koniunkturą rynku rolnego, obok nadmiernego rozdrobnienia, decyduje przede wszystkim słaba jakość gleb w regionie. Dominują gleby lekkie, utworzone z piasków słabo gliniastych, utwory bielicoziemne klasy IV, V i VI. Nieco lepsze ziemie występują w północnej części regionu (gminy: Wolbórz, Lubochnia), w północno – wschodniej części obszaru gm. Opoczno oraz w obrębie środkowo-wschodnich sołectw gm. Sławno (Kunice, Gawrony, Wygnanów, Grążowice, Prymusowa Wola, Psary). Analiza ekonomiczna wskazuje, że tylko na terenach o dobrych glebach powinna być kontynuowana funkcja rolnictwa jako wiodąca, natomiast rozwój pozostałych terenów winien być ukierunkowany na ich pozarolniczy charakter, w tym zwiększenie lesistości i rozwój gospodarstw ekologicznych. Mimo to we wszystkich gminach obszaru LGD Stowarzyszenie Dolina Pilicy nadal rolnictwo jest dominującą płaszczyzną aktywności gospodarczej jego mieszkańców. Chociaż coraz wyraźniej zaznacza się tendencja poszukiwania alternatywnych źródeł dochodów z tradycyjnych dotąd gospodarstw rolnych, a jednocześnie przy nasilającym się procesie zmian socjologicznych, wieś coraz częściej staje się miejscem rozbudowy strefy mieszkalnej i rekreacyjnej, niekoniecznie związanej z rozwojem produkcji rolnej. Ziemia, zwłaszcza ta o niskiej bonitacji, nabywa wartości bardziej jako działki siedliskowe.

Na obszarze brakuje przedsiębiorczości społecznej. Nie funkcjonują tu ani spółdzielnie socjalne, ani centra integracji społecznej, niewiele też jest organizacji pozarządowych prowadzących działalność gospodarczą.

Bardzo ciekawym uzupełnieniem wychodzącym naprzeciw problemom lokalnego przetwarzania żywności, mogłyby stać się inkubatory przetwórstwa lokalnego udostępnione w sposób legalny lokalnym producentom chcącym przetwarzać posiadane produkty rolne, w tym lokalnym rolnikom przetwarzającym produkty z własnego gospodarstwa. Dzięki temu rolnik wystąpiłby w roli oferenta produktów spożywczych ze wskazaną przez niego indywidualną recepturą, przy zastosowaniu bardzo krótkiego łańcucha dostaw do konsumenta. Jest to nowa szansa dla rozwoju małej przedsiębiorczości na obszarach wiejskich, w tym przetwórstwa lokalnego, produktów tradycyjnej regionalnej kuchni. W związku z tym w ramach **Celu Ogólnego II „Zintegrowane, aktywne lokalne społeczności w tym poprzez włączenie społeczne, ograniczenie ubóstwa i rozwój gospodarczy z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianom klimatu” a w nim cel szczegółowego II.1. „Rozwój przedsiębiorczości na obszarach wiejskich, w tym z wykorzystaniem rozwiązań innowacyjnych”, zaprogramowano przedsięwzięcie II.1.2 „Tworzenie lub rozwój inkubatorów przetwórstwa lokalnego” .**

III.3. Opis rynku pracy

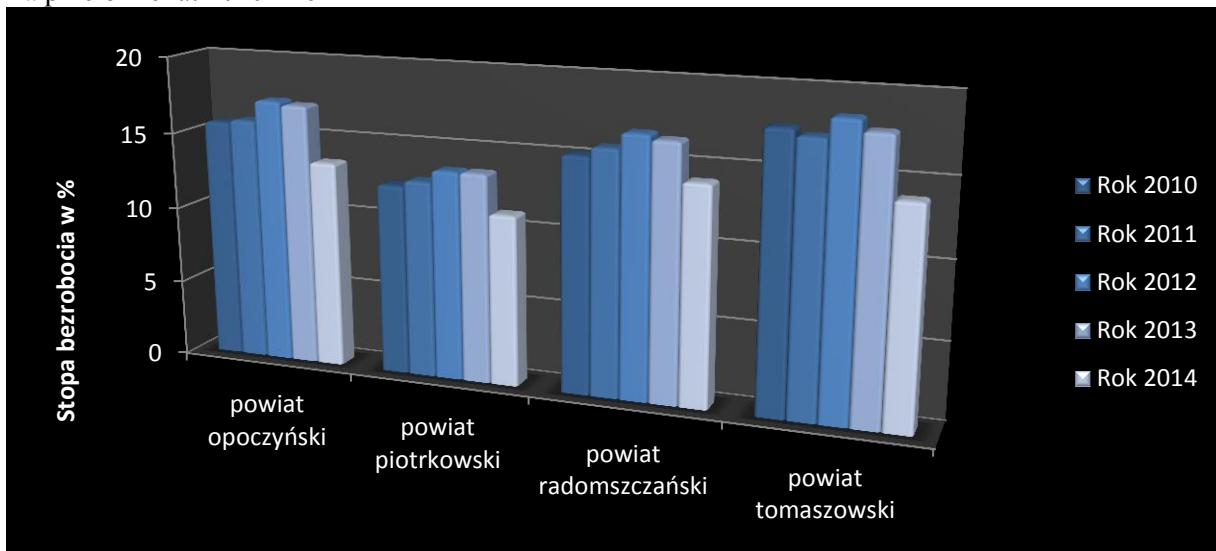
Liczba osób zatrudnionych wynosi 12 415 osób, z czego 5 956 stanowią mężczyźni, a 6459 kobiety.

Liczba zarejestrowanych bezrobotnych ogółem na obszarze (GUS stan na 31.12.2014 r.) wynosi 4 921 osób, wśród tej liczby znajduje się 2 547 mężczyzn i 2 374 kobiet. Należy jednak pamiętać, że dane GUS-u nie uwzględniają osób zatrudnionych w mikroprzedsiębiorstwach. Jak widać liczba bezrobotnych kobiet jest porównywalna do bezrobotnych mężczyzn. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, iż w stosunku do roku 2013 bezrobocie zmniejszyło się o 22,05%. **Mimo, iż utrzymuje się tendencja spadkowa, niedostateczna liczba miejsc pracy wciąż jest głównym problemem i słabą stroną obszaru.** Koniecznym wydaje się także podejmowanie działań umożliwiających bezrobotnym m.in. podniesienie kwalifikacji zawodowych. Nie ma gminy, w której bezrobocie znacznie odstępowałoby od reszty, co wynika również ze spójności badanego obszaru, istniejących lokalnych podobieństw i problemów do rozwiązania. Pomimo dużego jeszcze przywiązania mieszkańców do ziemi, niezaprzeczalnym faktem jest skala emigracji zarobkowej, w tym wyjazdów za pracą do większych ośrodków miejskich lub za granicę, w szczególności ludzi młodych. Należałoby rozważyć trafność oferty edukacyjnej szkół pod kątem potrzeb rynku, a rozszerzenie form kształcenia mogłoby przyczynić się do podniesienia kwalifikacji zawodowych, a co za tym idzie do zmniejszenia bezrobocia jak i pohamowania procesu emigracji zarobkowej.

Stopa bezrobocia dla gmin powiatu piotrkowskiego (Wolbórz, Sulejów, Aleksandrów) wynosi: 11,1%, dla powiatu tomaszowskiego (Czerniewice, Inowłódz, Lubochnia, Rzeczyca, Tomaszów Mazowiecki) 14,0%, powiatu opoczyńskiego (Drzewica, Mniszków, Opoczno, Poświętne, Sławno) 13,5% oraz powiatu radomszczańskiego (Przedbórz, Wielgomłyny) 14,1%. W trzech powiatach są to wartości wyższe w odniesieniu do województwa, gdzie stopa bezrobocia sięga 11,9%.

Stopa bezrobocia dla poszczególnych powiatów znacznie spadła w stosunku do roku 2010, co przedstawia następujący wykres.

Wykres III.2. Stopa bezrobocia dla poszczególnych powiatów Stowarzyszenia Dolina Pilicy na przełomie lat 2010 - 2014

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Tworzenie miejsc pracy jest jednym z priorytetów niniejszej strategii. W ramach Celu Ogólnego II „Zintegrowane, aktywne lokalne społeczności w tym poprzez włączenie społeczne, ograniczenie ubóstwa i rozwój gospodarczy z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianom klimatu” zaprogramowano cel szczegółowy II.1. „Rozwój przedsiębiorczości na obszarach wiejskich, w tym z wykorzystaniem rozwiązań innowacyjnych”, a w ramach niego przedsięwzięcie II.1.1 „Podejmowanie lub rozwój działalności gospodarczej”.

III.3.1. Grupy pozostające poza rynkiem pracy

Brak pracy jest bardzo trudnym problemem z jakim borykają się mieszkańcy obszaru LGD, biorąc przy tym pod uwagę brak siły ssącej ze strony obecnej na tym obszarze niezbyt efektywnej produkcji rolnej (słaba jakość gruntów, rozdrobnione, niskotowarowe i niedoinwestowane gospodarstwa). Jedną z grup pozostająca poza rynkiem pracy jest **młodzież**. Młodzi ludzie nie są dostatecznie przygotowani przez szkoły, aby mogli stać się pracownikami. Bardzo często nie są w stanie sprecyzować w jakim charakterze chcieliby pracować, jaki rodzaj pracy wykonywać, zważywszy na niezwykle destrukcyjną okoliczność, dotyczącą znacznego regresu szkolnictwa zawodowego w kraju. Szukając pracy natykają się na wiele przeszkód związanych z brakiem umiejętności i doświadczenia, a także z wymaganiami pracodawców. Już w szkole powinni rozwijać swoje kompetencje interpersonalne, umiejętności w zakresie komunikowania się z ludźmi, czy planowania i organizacji pracy, które są tak niezbędne. Nakłada się na to jeszcze specyfika obszaru, gdzie dostępność do edukacji i miejsc pracy są nader ograniczone.

Również w niekorzystnej sytuacji znajdują się **kobiety, powracające na rynek pracy po urlopie macierzyńskim/wychowawczym**. Często, nie mogąc podjąć korzystają ze wsparcia pomocy społecznej, która w naszej rzeczywistości jest wręcz symboliczna. Ze względu na nowe obowiązki rodzinne są one mniej mobilne i dyspozycyjne, co staje w oczywistej sprzeczności do oczekiwań pracodawców. Ich czas pracy często podporządkowany jest pracy żłobków, przedszkoli, co w przypadku braku prawa jazdy, korzystania z komunikacji publicznej, jeszcze bardziej wyostreza problem. Niesprzyjającą okolicznością może być także zwiększona absencja pracownika w przypadku choroby dziecka, czy niemożliwość odbywania podróży służbowych poza standardowymi godzinami pracy. Dłuższa przerwa w miejscu pracy może też powodować pozbawienie aktualności nabytych wcześniej umiejętności, kwalifikacji zawodowych. Niekorzystne dla sytuacji kobiety w tym względzie są następstwa wynikające z nadal często pokutującego stereotypu dotyczącego podziału ról, wedle którego miejscem aktywności kobiety winien być dom, natomiast obowiązkiem mężczyzny jest jego utrzymanie.

Grupę szczególnie zagrożoną na rynku pracy tworzą **osoby nieposiadające kwalifikacji zawodowych, doświadczenia zawodowego bądź mające niski poziom wykształcenia**. Problemem jest

tutaj brak motywacji, osoby te są bierne w poszukiwaniu pracy i niezainteresowane w ogóle wykonywaniem jakiegokolwiek pracy zarobkowej, a nastawione jedynie na korzystanie z pomocy społecznej. Należy podkreślić, iż często okres w jakim pozostają poza pracą jest dość długi, powodując tym samym „przedawnienie” ich umiejętności, zmniejszając jednocześnie prawdopodobieństwo jej znalezienia.

Kolejną grupą posiadającą problem z uzyskaniem zatrudnienia są **osoby powyżej 50 roku życia**, będące w wieku przedemerytalnym. Są oni oporni na przekwalifikowanie się, co stanowi duży problem ze względu na niedostosowanie ich umiejętności do aktualnego zapotrzebowania na rynku pracy, a także brak, bądź niedostateczną znajomość nowoczesnych technologii. Dla pracodawców problemem jest również ich pogarszający się stan zdrowia oraz sprawność psychomotoryczna. Wśród tej grupy większy problem ze znalezieniem pracy posiadają **kobiety**, często stereotypowo postrzegane przez pracodawców za mniej wydajne, mało elastyczne i niezdolne do dalszego rozwoju zawodowego.

Niepelnosprawni oraz długotrwale lub ciężko chorzy często nie mają możliwości podjęcia zatrudnienia. Postrzegani są przez pracodawców jako mniej wartościowi, mniej wydajni i przynoszący mniejsze zyski niż ich zdrowi koledzy, ze względu na chociażby skrócony wymiar godzin pracy. Problemem jest także dostosowanie stanowiska pracy pod te osoby. Mogłoby to zostać zminimalizowane poprzez upowszechnienie elastycznych form zatrudnienia i umożliwienie osobom niepełnosprawnym pracy w domu.

Osoby opuszczające zakłady karne posiadają trudności adaptacyjne w lokalnym środowisku jak również w znalezieniu zatrudnienia z powodu karalności. Są one dyskryminowane przez pracodawców z uwagi na kryminalną przeszłość. Jest to związane z lękiem, spowodowanym niemożnością oceniania, w jaki sposób będzie się zachowywać były skazany w miejscu pracy. Nie wiedza oni także, czy wysiłki związane z wyszkoleniem pracownika i przygotowaniem go do wykonywania pracy nie zostaną zmarnowane w sytuacji ponownego wyroku.

W ramach lokalnych kryteriów wyboru dla operacji związanych z rozwojem przedsiębiorczości premiowane będą działania ukierunkowane dla grup pozostających poza rynkiem pracy.

Dodatkowo aby przeciwdziałać wykluczeniu w tej kwestii dla wszystkich tych grup będą organizowane szkolenia podnoszące kompetencje i dostosowujące je pod potrzeby obecnego rynku pracy. Osoby, które w ramach podejmowania bądź rozwijania działalności gospodarczej mają możliwość podniesienia swoich kompetencji poprzez zaprogramowane przedsięwzięcie **II.1.3 „Podnoszenie kompetencji w ramach podejmowania lub rozwijania działalności gospodarczej” w ramach celu szczegółowego II.1 „Rozwój przedsiębiorczości na obszarach wiejskich, w tym z wykorzystaniem rozwiązań innowacyjnych”**. Ponadto zostały zawarte porozumienia z Urzędami Pracy z powiatów: opoczyńskiego, piotrkowskiego, radomszczańskiego i tomaszowskiego celem promocji działań związanych ze wsparciem osób bezrobotnych oraz pracodawców z gmin członkowskich Stowarzyszenia.

III.4. Przedstawienie działalności sektora społecznego

Organizacje działające na obszarze Stowarzyszenia Dolina Pilicy są niezwykle istotną częścią życia ludności społecznej. Funkcjonuje tu 260 organizacji działających na rzecz społeczeństwa (w tym 115 kół gospodyń wiejskich i 32 zespoły folklorystyczne). W głównej mierze służą one zachowaniu lokalnej tradycji, rozwojowi kultury fizycznej i sportu, aktywizują osoby starsze. Według mieszkańców stanowią one mocną stronę obszaru. Liczba ta wciąż się powiększa, w porównaniu do roku 2008, gdzie było ich 155, odnotowano prawie 67 % przyrost ich liczby. Świadczy to o rozwijającym się kapitale społecznym.

We wszystkich lokalnych środowiskach regionu Stowarzyszenia Dolina Pilicy najwięcej aktywności twórczej, prospołecznych postaw, dbałości o regionalny dorobek przejawia się w działalności KGW wszystkich 15 gmin, obok których najczęściej skupiają się tutejsze regionalne zespoły ludowe, kultywowana jest tradycyjna, regionalna kuchnia. To właśnie Koła Gospodyń Wiejskich, często w porozumieniu z Gminnymi Ośrodkami Kultury są organizatorami wielu imprez prezentujących lokalny dorobek, a także służących integracji społecznej.

Obszar Stowarzyszenia Dolina Pilicy jest niezwykle atrakcyjny całym bogactwem działających tu folklorystycznych zespołów – kapeli ludowych, zespołów śpiewaczych i tanecznych. Wg danych gmin członkowskich działa tu 36 zespołów. Niewątpliwie prym w tym dążeniu na wyżyny dźierży od wielu już lat Reprezentacyjny Zespół Pieśni i Tańca Ziemi Opoczyńskiej „Tramblanka”. Wieloma prestiżowymi nagrodami i wyróżnieniami mogą poszczycić się m.in. Sami Swoi, Ciebłowianie, Smardzewianie z gm. Tomaszów Maz., a także Słowiki, Róża z Gawron z gminy Sławno. Od kilku lat wyraźniej w to kreatywne współzawodnictwo włącza się młodzież szkolna, rozwijająca swoje pasje w twórczym pielęgnowaniu regionalnej spuścizny swoich rodziców, dziadków. Powstało tu i z dużym powodzeniem działa kilkanaście folklorystycznych zespołów dziecięcych, zdobywając sukcesy na wielu przeglądach, festiwalach, również rangi międzynarodowej. Biorąc pod uwagę bardzo wysoki poziom artystyczny, jaki reprezentują grupy, zarówno dziecięce, jak również złożone z osób dorosłych, nie zapominajmy, iż ważącą część tych sukcesów przychodzi, prócz pasji członków samych zespołów, wraz z umiejętnościami i ciężką pracą instruktorów muzycznych, choreografów tańca prowadzących je na co dzień.

Działają tutaj także liczne jednostki Ochotniczych Straży Pożarnych realizując zadania na rzecz ochrony przeciwpożarowej oraz ratownictwa, ochrony ludności – zabezpieczając różnego rodzaju imprezy, a także prowadząc na szeroką skalę działania profilaktyczne skierowane głównie do młodzieży.

Od 2013r. w ramach dodatkowego działania, nieobjętego umową z Marszałkiem Województwa Łódzkiego, wyszliśmy z finansowym wsparciem dla lokalnych inicjatyw zwanym „Granty Stowarzyszenia Dolina Pilicy”. Staraliśmy się, aby pomoc została skierowana do tych najbardziej oddolnych, często nieformalnych grup, które starając się brać sprawy w swoje ręce, nie mając często żadnych środków, mogły liczyć na sfinansowanie wartościowych, ważnych dla lokalnych mieszkańców przedsięwzięć. Stanowią one bardzo przyjazną formę pomocy, gdyż nie wymagają od beneficjentów żadnych finansowych wkładów.

Mając doświadczenia z poprzednich lat, **to właśnie dla wszystkich w/w organizacji, czy to sformalizowanych czy nieformalnych będziemy również kierować granty w ramach projektów grantowych poprzez cel szczegółowy II.2 „Aktywizacja i włączenie w życie społeczne” w ramach przedsięwzięcia II.2 1. „Wspieranie/ aktywizowanie organizacji pozarządowych, grup inicjatywnych, grup nieformalnych”**. Umożliwią one pomoc dla najbardziej oddolnych inicjatyw, włączając tym samym lokalną społeczność i przyczyniając się do zmniejszenia społecznej apatii.

Potencjał organizacji zostanie również wykorzystany podczas działalności promocyjnej obszaru, poprzez różnego rodzaju spotkania, wystawy, imprezy, targi, konkursy, warsztaty. To nieodzowny element tworzenia przyjaznej atmosfery dla korzystnych zmian, animowanych przez samych mieszkańców i z ich udziałem. Proces rozwoju obszaru poprzez Inicjatywę Leader jest bowiem szczególnie wrażliwy na udział w nim lokalnej społeczności. To od ich aktywności, kreatywności, zaangażowania we wspólne sprawy najbliższego otoczenia zależy skuteczność wdrażania niniejszej Strategii. Jakość i tempo tych przemian to również determinacja, ale połączona z wiedzą i dostępem do dobrych praktyk. Stąd w dalszym ciągu, w trosce o dobry klimat dla tworzenia społecznego kapitału, będziemy sprzyjać przedsięwzięciom **pobudzającym zaangażowanie mieszkańców dla oddolnych inicjatyw lokalnych, w tym wymiana doświadczeń, poznawanie dobrych praktyk, rozwój tożsamości - II.2.2.**

III.5. Wskazanie problemów społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem problemów ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz skali tych zjawisk

III.5.1. Potencjał demograficzny

Liczba ludności obszaru LGD Stowarzyszenie Dolina Pilicy wynosi 111 791 mieszkańców (wg faktycznego miejsca zameldowania na dzień 31.12.2013 r.) i jest ona zdecydowanie większa od średniej liczby mieszkańców objętych LSR w latach 2007-2013 w województwie łódzkim -47 869,35.

Do obszaru o najwyższej koncentracji ludności należy Gmina Drzewica (92 osób/ km²) oraz Gmina Sulejów (86 osób/ km²). Najslabiej zaludnione gminy to Poświętne (24 osoby/km²) i Aleksandrów (30 osób/km²).

Liczbę ludności w poszczególnych gminach przedstawia poniższa tabela.

Tabela III.3. Liczba ludności wg płci i gęstość zaludnienia na obszarze działania LGD Stowarzyszenie Dolina Pilicy

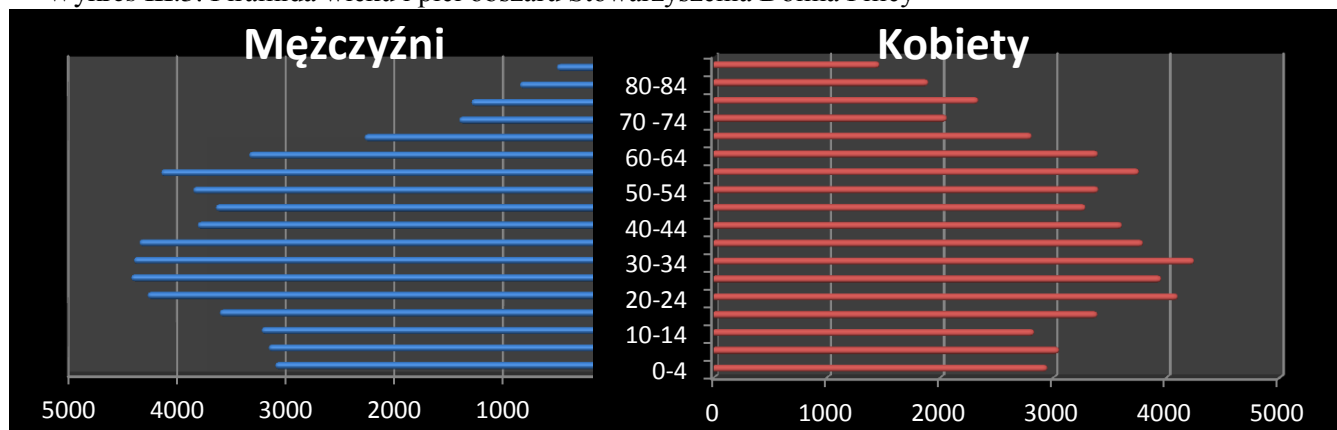
Wyszczególnienie	Liczba ludności	Liczba kobiet	Liczba mężczyzn	Gęstość Zaludnienia (os./km²)
Gmina Aleksandrów	4 391	2 214	2 177	30,00
Gmina Czerniewice	5 172	2 564	2 608	40,00
Gmina i Miasto Drzewica	10 815	5 490	5 325	92,00
Gmina Inowłódz	3 900	2 025	1 875	40,00
Gmina Lubochnia	7 190	3 636	3 554	55,00
Gmina Mniszków	4 705	2 315	2 390	38,00
Gmina Opoczno*(bez miasta Opoczno)	13 011	6 567	6 444	78,00
Gmina Poświętne	3 313	1 619	1 694	24,00
Miasto i Gmina Przedbórz	7 371	3 699	3 672	39,00
Gmina Rzeczyca	4 761	2 318	2 443	44,00
Gmina Sławno	7 538	3 780	3 758	58,00
Miasto i Gmina Sulejów	16 280	8 191	8 089	86,00
Gmina Tomaszów	10 772	5 466	5 306	72,00

Mazowiecki				
Gmina Wielgomłyny	4 772	2 328	2 444	39,00
Miasto i Gmina Wolbórz	7 800	3 942	3 858	51,00
Obszar LGD	111 791	56 154	55 637	52,40

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS (stan na dzień na 31.12.2013 r.).

Na terenie objętym LSR 49,77 % ludności to mężczyźni, natomiast kobiety stanowią 50,23 %. Jak widać na poniższym wykresie jednym z negatywnych zjawisk demograficznych jest występowanie populacji regresywnej i niżu demograficznego.

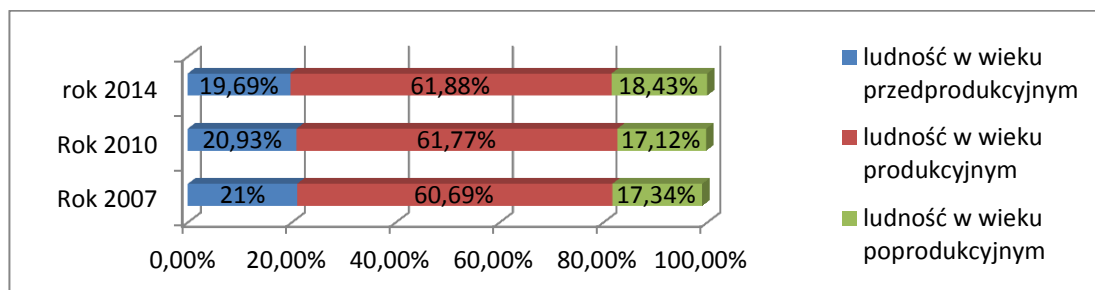
Wykres III.3. Piramida wieku i płci obszaru Stowarzyszenia Dolina Pilicy

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

O starzejącym się społeczeństwie świadczy ciągły spadek liczby ludności w wieku przedprodukcyjnym oraz wzrost w wieku poprodukcyjnym co jest widoczne na poniższym wykresie.

Wykres III.4. Struktura wiekowa na obszarze Stowarzyszenia Dolina Pilicy

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Według danych strategii województwa łódzkiego proces ten będzie się pogłębiał. Trzeba spodziewać się wzrostu liczby osób w wieku 65+ ,będących w stanie niepełnosprawności. Sytuacja ta wiązać się będzie z większymi kosztami związanymi z opieką osób starszych i pomocą społeczną oraz wzrostem zapotrzebowania na usługi medyczno-opiekuńcze, a na rynku pracy będą poszukiwani pracownicy ochrony zdrowia i pomocy społecznej. Problem ten został dostrzeżony podczas konsultacji społecznych, a także wśród respondentów ankiety. Wskazywali oni na seniorów jako grupę defaworyzowaną.

Na niekorzystną sytuację demograficzną obszaru wpływają masowe migracje o charakterze zarobkowym, jak też w celach edukacyjnych, a także niski przyrost naturalny. Rynek pracy jest ograniczony i brakuje podmiotów oferujących miejsca pracy dla tutejszych mieszkańców, co powoduje nasilone migracje do miast, ale również poza granice kraju. Porównując rok 2007 z 2014 widać, iż saldo migracji znajduje się na poziomie ujemnym, co oznacza, że coraz więcej ludzi opuszcza obszar LGD, niż się na nim osiedla. Wiąże się to również z niskim przyrostem naturalnym, gdyż możliwość znalezienia pracy jest podłożem do podejmowania decyzji o założeniu rodziny. W roku 2014 odnotowano ujemny przyrost naturalny na 1000 osób wynoszący -31,4 osoby [GUS]. Jak widać z przytoczonych danych zjawisko to nie układa się równomiernie dla całego obszaru.

Tabela III.4. Saldo migracji wewnętrznej i zewnętrznej

Wyszczególnienie	Saldo migracji 2007	Saldo migracji 2014
Gmina Aleksandrów	-37	3
Gmina Czerniewice	-14	-7
Gmina i Miasto Drzewica	-26	-37
Gmina Inowłódz	-15	10
Gmina Lubochnia	-2	-65
Gmina Mniszków	-18	3
Gmina Opoczno*(bez miasta Opoczno)	2	12
Gmina Poświętne	-14	-22
Miasto i Gmina Przedbórz	-30	-32
Gmina Rzeczyca	-14	-13
Gmina Sławno	-50	18
Miasto i Gmina Sulejów	158	58
Gmina Tomaszów Mazowiecki	167	21
Gmina Wielgomłyny	-37	-11
Miasto i Gmina Wolbórz	-1	-2
Obszar LGD	69	-64

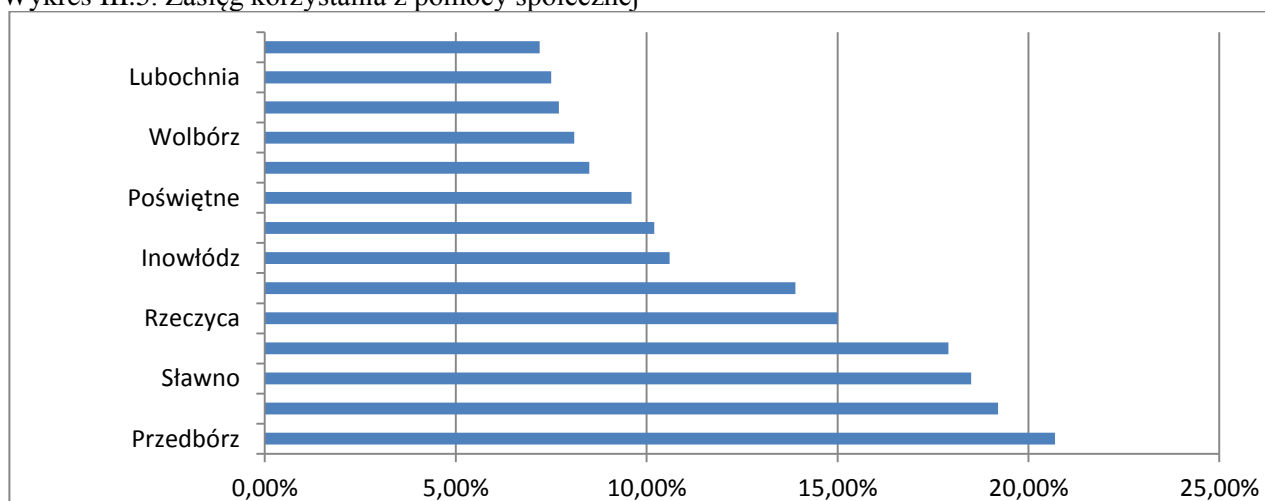
Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

III.5.2. Infrastruktura społeczna

Infrastrukturę społeczną na terenie LGD stanowią liczne placówki, które świadczą usługi zaspokajające potrzeby lokalnej społeczności.

Głównym problemem z jakim zmagają się społeczeństwo jest ubóstwo. Na obszarze LGD w każdej gminie działają ośrodki pomocy społecznej, które są jednostką organizacyjną gminy, powołaną do zadań z zakresu pomocy społecznej. Ich celem jest umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać same. Rodzaj, forma i rozmiar świadczenia zależą od okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy. Do zadań ośrodków należy m.in. przyznawanie i wypłata świadczeń, świadczenie usług opiekuńczych, pomoc w formie posiłków.

Wykres III.5. Zasięg korzystania z pomocy społecznej

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS (stan na dzień 31.12.2014 r.).

Jak widać na powyższym wykresie poziom korzystania z pomocy społecznej mieści się w przedziale od 7,2% do 20,7%, a największy znajduje się w gminie Przedbórz. Bezpośrednią przyczyną jest niewątpliwie poziom ubóstwa, wynikającego bardzo często z bezrobocia, ale również z dużego odsetka osób długotrwale i ciężko chorych.

Głównym problemem związanym z edukacją jest niż demograficzny oraz wysokie koszty utrzymana na obszarach wiejskich.

Na terenie LGD w 8 gminach działa 17 przedszkoli. Pomimo starzejącego się społeczeństwa liczba dzieci korzystających z ich usług stale rośnie, ze względu na zmiany jakie zachodzą na rynku pracy. Więcej kobiet dąży do tego, aby podejmować aktywność zawodową, w związku z czym popyt na wychowanie przedszkolne będzie ciągle rósł.

Ponadto funkcjonuje tu wiele szkół na różnych poziomach kształcenia. Szczegóły zawiera tabela III.5.

Tabela III.5. Szkolnictwo na obszarze LGD

Rodzaj szkoły	Liczba szkół	Liczba uczniów
Szkoła podstawowa	66	7063
Gimnazjum	23	3104
Szkolnictwo ogólnokształcące	11	656
Szkoły policealne	7	338
Szkoły ponadgimnazjalne	27	1667
Szkoły ponadgimnazjalne zawodowe i artystyczne	4	423
Zasadnicze szkoły zawodowe i przysposabiające do pracy zawodowej specjalne	5	250
Razem	143	13 501

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS (stan na 31.12.2014 r.).

Na terenie każdej z gmin znajdują się przynajmniej po 2 szkoły podstawowe i po 1 gimnazjum. W 6 gminach (Drzewica, Opoczno, Sulejów, Wolbórz, Przedbórz, Inowódz) znajdują się szkoły ogólnokształcące oraz policealne (oprócz Inowódza), w 7 gminach szkoły ponadgimnazjalne, a w 3 ponadgimnazjalne artystyczne i zawodowe. Liczba szkół jest odpowiednia do liczby uczniów zamieszkujących daną gminę.

Podczas konsultacji społecznych zwrócono jednak uwagę na niewystarczającą ofertę zajęć pozalekcyjnych, wskazując tym samym dzieci i młodzież jako grupę defaworyzowaną, do której należałoby skierować działania zapobiegające ich wykluczeniu społecznemu. **W związku z tym w ramach celu szczegółowego II.2. „Aktywizacja i włączenie społeczne” zaprogramowano przedsięwzięcie nakierowane na działania wspierające grupy defaworyzowane II.2.3.**

Ważną częścią infrastruktury społecznej jest niewątpliwie zaplecze rekreacyjne: boiska wielofunkcyjne, place zabaw, a także siłownie zewnętrzne, które są umiejscowione nie tylko przy instytucjach oświatowych, ale również w miejscach funkcjonalnych, ogólnie dostępnych (parki, tereny rekreacyjne). W każdej z gmin obszaru LGD nadal istnieje zapotrzebowanie na tego typu obiekty. Stanowią one doskonałe zaplecze do spędzania czasu wolnego, przyczyniają się do rozwijania pasji są ponadto narzędziem integracji społecznej. **Ich budowa, bądź przebudowa będzie mogła być refundowana w ramach celu szczegółowego I.1. „Rozwój infrastruktury turystycznej, rekreacyjnej i kulturalnej” i przypisanego do niego przedsięwzięcia I.1.1 „Budowa lub przebudowa miejsc rekreacji i wypoczynku”.**

Niezwykle ważną częścią społecznej infrastruktury, odpowiedzialnej m.in. za poczucie lokalnej tożsamości, kumulowanie dorobku minionych pokoleń, zmiany światopoglądowe, jakość życia mieszkańców są przede wszystkim instytucje kultury. Jak widać z poniższej tabeli, na obszarze LGD takich placówek (muzea, kina) jest bardzo niewiele, co zostało podniesione w czasie społecznych konsultacji jako słaba strona obszaru. Wskazano, że brakuje ich w szczególności w **Krzętowie oraz Kruszynie (gmina Wielgomłyny). Ich budowa, bądź przebudowa będzie mogła być refundowana w ramach celu szczegółowego I.1. „Rozwój infrastruktury turystycznej, rekreacyjnej i kulturalnej” i przypisanego do**

niego przedsięwzięcia I.1.3 „Budowa lub przebudowa obiektów kulturalnych w Krzętowie i Kruszynie”.

Tabela III.6. Podstawowe dane charakteryzujące kulturę

Wyszczególnienie	Biblioteki i filie	Kina	Muzea	Domy i ośrodki kultury, kluby i świetlice
1	2	3	4	5
Gmina Aleksandrów	2	0	0	4
Gmina Czerniewice	1	0	0	6
Gmina i Miasto Drzewica	1	0	0	6
Gmina Inowlódz	1	0	0	5
Gmina Lubochnia	2	0	0	4
Gmina Mniszków	4	0	0	10
Gmina Opoczno*(bez miasta Opoczno)	4	0	0	10
Gmina Poświętne	4	0	2	7
Miasto i Gmina Przedbórz	2	1	1	1
Gmina Rzeczyca	1	0	0	14
Gmina Sławno	3	0	0	10
Miasto i Gmina Sulejów	5	0	1	3
Gmina Tomaszów Mazowiecki	5	0	0	11
Gmina Wielgomłyny	2	0	0	1
Miasto i Gmina Wolbórz	3	0	1	19
Obszar LGD	40	1	5	111

Zródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS oraz danych własnych gmin (stan na 2013 r.).

Pewnym złagodzeniem niedosytu takich obiektów są świetlice wiejskie, domy ludowe, które z natury swojego charakteru powinny wypełniać kulturową lukę, proponując lokalnej społeczności ofertę osobistego rozwoju każdego członka tej społeczności. Wiele tych obiektów wybudowano w ramach wdrażania LSR na lata 2007- 2013. Stały się siedzibami lokalnych KGW, zespołów ludowych, miejscem organizacji warsztatów rękodzieła, kół zainteresowań, w tym promowania lokalnych produktów kulinarnych, ale również organizowania integracyjnych spotkań, zebrań sołeckich. A zatem dobrze, jeśli świetlice stają się centrami lokalnej aktywności, osoby tam działające- animatorami cennych, oddolnych inicjatyw. Niestety zdarza się i tak, że brakuje w nich woli działania, oddechu wspólnoty, pomysłu na ożywienie. I w tym celu nieodzownym elementem pobudzenia zaangażowania mieszkańców, włączenia ich w życie społeczne, będzie zaproponowanie szerokiej grupie lokalnych liderów, opiekunom świetlic, społecznikom, cyklu szkoleń, warsztatów poświęconych skutecznemu działaniu liderów zmian.

III.5.3. Infrastruktura ochrony środowiska

Żywojącym problemem, przede wszystkim wobec niezwykle wrażliwego potencjału przyrodniczego tutejszych okolic, jest minimalizacja poziomu zanieczyszczenia środowiska naturalnego. Jego stan bardzo mocno skorelowany jest z poziomem życia mieszkańców oraz rozwojem turystyki tego regionu.

Stan środowiska na terenie LGD Stowarzyszenie Dolina Pilicy i jego zanieczyszczenia jest zależny od stanu infrastruktury wodno- kanalizacyjnej.

Długość czynnej sieci wodociągowej od 2007 r. wzrosła o 65 km i wynosiła 1701 km. Największy wzrost odnotowano w gminie Wolbórz (o 26,9 km), a także w gminie Tomaszów Mazowiecki (o 15,2 km). W badanym okresie długość czynnej sieci w gminie Poświętne nie uległa zmianie, tymczasem w gminie Drzewica zarejestrowano zmniejszenie czynnej sieci wodociągowej o 42,2 km.

Od 2007 roku na terenie LGD wzrosła długość czynnej sieci kanalizacyjnej o 248 km. Największy przyrost sieci kanalizacyjnej odnotowały gminy: Wolbórz (o 84,1 km), Sławno (o 80 km) - gdzie do 2010r. nie było kanalizacji oraz Lubochnia (o 30,5 km). Za to w gminie Opoczno odnotowano zmniejszenie czynnej sieci kanalizacyjnej o 3,2 km.

Uzbrojenie gminy w infrastrukturę wodno-kanalizacyjną najlepiej przedstawia wskaźnik zwodociągowania i skanalizowania. Z sieci kanalizacyjnej najwięcej ludności korzysta w gminie Drzewica (66,5%). Natomiast w gminie Aleksandrów mieszkańcy korzystają z przydomowych oczyszczalni ścieków w ilości 267 szt. (dane za rok 2014), co stanowi o specyfice gospodarki ściekowej w sakli całego obszaru

LGD. Najwyższy wskaźnik zwodociągowania posiada gmina Wielgomłyny, w której to 98,4% społeczeństwa użytkuje sieć wodociągową.

Mimo, że dostępność ludności do sieci wodno-kanalizacyjnej wciąż się poprawia, to nadal jest ona daleko niewystarczająca zgodnie z opinią zawartą w ankietach skierowanych do lokalnej społeczności w czasie konsultacji. Jest to zadanie priorytetowe podejmowane we wszystkich strategiach gmin będących członkami LGD Dolina Pilicy w zakresie Gminnych Programów Gospodarki Ściekowej.

III.6. Wykazanie wewnętrznej spójności LSR

III.6.1. Położenie geograficzne oraz podział terytorialny

Obszar wdrażania LSR LGD Dolina Pilicy, położony jest w centralnej części Polski, w południowo-wschodniej i środkowo-wschodniej części województwa łódzkiego, w powiecie tomaszowskim (5 gmin), piotrkowskim (3 gminy), radomszczańskim (2 gminy) i opoczyńskim (5 gmin). Obejmuje piętnaście gmin ulokowanych w sąsiedztwie Zbiornika Sulejowskiego oraz środkowego biegu rzeki Pilicy wraz z jej dopływami. Są to gminy wiejskie (Aleksandrów, Czerniewice, Inowłódz, Lubochnia, Mniszków, Poświętne, Rzeczyca, Sławno, Tomaszów Maz., Wielgomłyny) oraz miejsko – wiejskie (Drzewica, Opoczno, Przedbórz, Sulejów i Wolbórz).

Jest to obszar rozciągający się od Równiny Piotrkowskiej w północno-zachodniej części regionu, na południe Wzgórz Radomszczańskich oraz pięknej, stanowiącej wrota Gór Świętokrzyskich, Wyżyny Przedborskiej w jego południowo – zachodniej części, poprzez okolice Zalewu Sulejowskiego, po urokliwy, stanowiący obramowanie Wyżyny Kielecko – Sandomierskiej mezoregion Wzgórz Opoczyńskich. Sięgając dalej południowej części Niziny Środkowopolskiej, terenami gminy Poświętne lokuje się w mezoregionie Doliny Białobrzesckiej i doliny torfowej zwanej Błotami Brudzewickimi, stanowiącymi jej część. Obejmuje on niezwykle charakterystyczne tereny wysoczyzny wewnątrz wielkiego łuku Pilicy, od Wielgomłynów, Smardzewic, po ziemię opoczyńską i zachodnią część Doliny Białobrzesckiej. Znaczną część regionu od południa pokrywają lasy Przedborskiego Parku Krajobrazowego, przechodzącego w okolicach Zalewu w Sulejowski Park Krajobrazowy, stanowiący dla zbiornika wyjątkowo bogatą przyrodniczo otulinę. Dalej na wschód w dolinie Pilicy rozciągają się, stanowiące pozostałości przepięknej Puszczy Pilickiej, leśne skupiska Spalskiego Parku Krajobrazowego. To właśnie obszary leśne wypełniające dolinę Pilicy i jej dopływów nadają niepowtarzalną atmosferę i koloryt tym okolicom, stanowiąc o ich ogromnym potencjale, bogactwie i kierunkach rozwoju. Krajobrazowo to region zróżnicowany: raczej płaski w części północnej, im bardziej na południe przechodzi w niezwykle malownicze wzgórza poprzecinane dolinami meandrującej Pilicy i jej dopływów. Na obszarze Wyżyny Przedborskiej znajduje się największe wzniesienie województwa łódzkiego: Fajna Ryba – 347 m n.p.m. Region ten stanowi miejsce łagodnego przejścia między Wyżyną Małopolską i Niziną Mazowiecką.

Obszar regionu wynosi 2 091 km², co stanowi 11,48 % powierzchni ogólnej województwa łódzkiego. Zamieszkuje tu 111 791 osób (stan na dzień 31.12.2013 roku). Gęstość zaludnienia kształtuje się od 24 osób/km² (Gmina Poświętne) do 92 osób/km² (Miasto i Gmina Drzewica), przy średniej 52 osoby/km². Jest ona niewiele mniejsza od średniej gęstości zaludnienia dla obszarów wiejskich województwa łódzkiego, która wynosi 54 os/km². Szczegóły zawiera tabela I.1 (rozdział I).

III.6.2. Uwarunkowania przyrodnicze oraz ochrona środowiska

Środowisko przyrodnicze obszaru działania LGD charakteryzuje się dużymi walorami krajoznawczymi, ze względu na położenie w obrębie terenów bardzo zróżnicowanych geomorfologicznie. Ciekawa i zróżnicowana rzeźba terenu w połączeniu z bogatymi zasobami przyrody, skupionymi w parkach krajobrazowych i rezerwach, przepiękną doliną rzeki Pilicy z dopływami, strukturą użytków rolnych oraz zabytkami kultury materialnej decydują o dużej atrakcyjności regionu. Tereny leśne stanowią naturalne siedliska dla wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Te niezaprzeczalne atrybuty środowiskowe, w połączeniu z czystym, świeżym powietrzem są najczęściej wskazywane **jako mocna strona obszaru**.

III.6.2.1. Lesistość i obszary chronione

Wskaźnik lesistości jest dość wysoki i wynosi 36,97 % ogólnej powierzchni regionu, przy czym należy tutaj wspomnieć iż dla województwa jest to 21,27%.

Przeważają drzewostany z sosną jako gatunkiem dominujący. Wytwarzają one osobliwy, leczniczy mikroklimat, postrzegany przez ankietowanych **za mocną stroną obszaru**. Wypoczynek w otoczeniu lasów sosnowych jest przede wszystkim polecany osobom z dysfunkcjami systemu oddechowego.

Wobec ogromnej wartości przyrodniczej tutejszych lasów, dla ochrony unikatowych skupisk wielu obecnych tu pomników przyrody, rzadkich gatunków fauny i flory, cennych zachowanych naturalnych siedlisk, w ramach tych kompleksów utworzone zostały 3 parki krajobrazowe: Przedborski, Sulejowski i Spalski. Stanowią one wraz z obecnymi licznymi rezerwatami przyrody, cennymi obszarami naturalnych łąk, pastwisk i torfowisk w ich otulinie oraz wodami Pilicy i jej dopływów, jeden z elementów obszaru

węzłowego o znaczeniu krajowym i międzynarodowym w systemie Krajowej Sieci Ekologicznej (ECONET), w tym obszary NATURA 2000.

Rzeki złobiąc górotwór wykreowały interesujący i malowniczy krajobraz zróżnicowany kształtem i atmosferą. Zarówno tereny zalewowe, jak tereny nadzalewowe utworzyły unikalny zespół predestynujący obszar do rozwoju funkcji rekreacyjnych, a zatem doskonale wpisujący się w rozwój turystyki tego regionu.

Na terenie LGD Stowarzyszenie Dolina Pilicy znajdują się miejsca i obiekty cenne przyrodniczo, które jednocześnie objęte zostały ochroną prawną. Zalicza się do nich m.in.:

- Wody Rzeki Pilicy i Czarnej Malenieckiej,
- Przedborski Park Krajobrazowy wraz z otuliną, w tym Obszar Przedborskiego Chronionego Krajobrazu oraz 33 pomniki przyrody w postaci pojedynczych drzew oraz ich skupisk, głaz narzutowy (pomnik przyrody nieożywionej),
- Sulejowski Park Krajobrazowy wraz z jego otuliną, w tym Piliczańsko-Radomszczański Obszar Chronionego Krajobrazu, liczne pomniki przyrody ożywionej i nieożywionej (12 dębów bezszypułkowych, dąb szypułkowy, 2 klony pospolite, wiąz polny, modrzew europejski, lipa drobnolistna, głaz narzutowy w Tarasce), użytki ekologiczne, parki podworskie (Dębowa Góra, Rożenek, Skotniki, Szarbsko),
- Spalski Park Krajobrazowy wraz z jego otuliną, w tym Spalskim Obszarem Chronionego Krajobrazu, Ośrodkiem Hodowli Żubrów w Książu na wydzielonym obszarze Kampinoskiego Parku Narodowego,
- Rezerwaty: „Dęby w Meszczach”, „Czarny Ług”, „Konewka”, „Jeleń”, „Sługocice”, „Twarda”, „Kruszowiec”, „Małecz”, „Starodrzew Lubochniański”, „Lubiaszów”, „Las Jabłoniowy”, „Niebieskie Źródła” (na granicy obszaru w obrębie miasta Tomaszów Mazowiecki), „Spała”, „Żądłowice”, „Gać Spalska”, „Gaik”, „Błogie”, „Jaksonek”, „Diabla Góra”, „Czarna Różga”, „Piskorzeniec”,
- Historyczny Park w Spale,
- Obszary objęte programem Natura 2000,
- Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 w obrębie gminy Rzeczyca
- „Błota Brudzewickie”- ostoja ptaków na Obszarze Natura 2000
- Białaczowski Obszar Chronionego Krajobrazu obejmujący rozległe, zatorfione obniżenie w widłach Wąglanki i Drzewiczki,
- Piliczańsko – Radomszczański Obszar Chronionego Krajobrazu – leśne skupisko północnej części gm. Opoczno w okolicach wsi Antoniów i Kraśnica oraz południowa część gminy Czerniewice,
- Obszar Chronionego Krajobrazu Górnej Rawki- północna część gminy Czerniewice,
- Pradolina rzeki Drzewiczki.

III.6.2.2. Użytki rolne

W użytkowaniu terenu dominują użytki rolne, które zajmują 112 705,37 ha, tj. 53,90% powierzchni obszaru. Na użytki rolne składają się :

- grunty orne – 88 354,15 ha co stanowi 78,39 % użytków rolnych ogółem,
- sady – 8 718,81 ha co stanowi 7,74 % użytków rolnych ogółem,
- łąki i pastwiska – 15 632,41ha co stanowi 13,87 % użytków rolnych ogółem.

III.6.2.3. Klimat

Klimat na obszarze działania LGD Stowarzyszenie Dolina Pilicy jest kształtowany przede wszystkim przez przeważającą w ciągu roku równoleżnikową cyrkulację powietrza. Dominuje wpływ wilgotnych mas powietrza polarno-morskiego oraz polarno-kontynentalnego. Zdecydowanie przeważają wiatry zachodnie i południowo – zachodnie. Obszar charakteryzuje się średnimi wielkościami nasłonecznienia, typowymi dla większości obszarów Polski. Średnia roczna temperatura wynosi w granicach 9,6°C – 9,8°C. a średnia roczna suma opadów to ok. 650 mm. Pokrywa śnieżna zalega ok 21dni. Liczba dni okresu wegetacyjnego – średnio 210 dni, jest lekko wyższa od średniej dla Polski- 200 dni, co sprzyja rozwojowi rolnictwa.

III.6.2.4. Sieć hydrologiczna

Wody powierzchniowe regionu tworzą niezwykle bogatą sieć hydrograficzną zlewni Pilicy. Stanowią ją głównie Pilica, najdłuższy liczący 332,6 km długości lewobrzeżny dopływ Wisły, jej liczne dopływy (Czarna Maleniecka, Ojrzanka, Radońka, Luciąża, Wolbórka, Moszczanka, Bielina, Piasecznica, Czarna, Lubochenka, Gać, Słomianka, Struga, Drzewiczka z dopływem Wąglanki) oraz wiele stawów, jezior i zbiorników retencyjnych. Najważniejszym akcentem w tej sieci jest niewątpliwie Zalew Sulejowski w pięknej otulinie Sulejowskiego Parku Krajobrazowego. Wybudowany w latach 1969-1974 zbiornik (pow. 20 km²) miał przede wszystkim zaopatrzyć w wodę aglomerację łódzką, obecnie jednak głównie stanowi

o stopniu retencji (ochrona przeciwpowodziowa) oraz rozwoju turystyki tych okolic. W zaporze piętrzącej wody zbiornika wbudowany jest agregat prądowłóczy o mocy 3,3 MW, a zatem pełni ona również funkcję elektrowni wodnej.

Ukształtowanie regionu z gęstą siecią rzek, cieków i zbiorników wodnych czyni te tereny podatnymi na podtopienia. Stąd ogromne znaczenia Zalewu Sulejowskiego jako potężnego zbiornika retencyjnego zapobiegającego powodziom. Gminy położone w południowej części regionu (Aleksandrów, Przedbórz), w większym oddaleniu od zalewu, w celu zmniejszenia ewentualnych szkód, ograniczenia zagrożenia powodziami, bądź „kontrolowanego” zwiększenia własnych zasobów wodnych, zgodnie z założeniami Wojewódzkiego Programu Małej Retencji, budują lub rozbudowują istniejące zbiorniki retencyjne. Pełnią one często również funkcję rekreacyjno-turystyczną.

Cechą charakterystyczną tutejszej sieci wód powierzchniowych jest ich bardzo niski stopień regulacji. Koryta rzek prawie na całej swojej długości mają naturalne ukształtowanie determinowane budową geomorfologiczną podłoża skalnego i erozją wody, nieprzekształcone przez człowieka.

Wody podziemne tego obszaru występują w obrębie zbiegających się tu kilku jednostek hydrogeologicznych. Tereny położone na południe od Pilicy znajdują się w regionie środkowomałopolskim z wydzielonym rejonem tomaszowskim. Część zachodnia należy do subregionu łódzko-piotrkowskiego, natomiast od północy do samej linii Pilicy wciną się region kutnowski. Jednocześnie na styku tych jednostek występują aż trzy główne zbiorniki wód podziemnych o charakterze porowym, szczelinowo i krasowo-porowym z wodami w utworach dolnokredowych i górnourajskich. Czwartorzędowe piętra wodonośne nie tworzą na tym obszarze warstw ciągłych. Stąd mają znaczenie raczej podrzędne o niewielkich zasobach dyspozycyjnych.

Ze względu na dominację użytków rolnych w użytkowaniu obszaru (53,90%), zarówno wody gruntowe jak i powierzchniowe (Pilicy wraz z dopływami oraz Zalewu Sulejowskiego) są wysoko podatne na zanieczyszczenia pochodzące w związku z rolniczą eksploatacją tych terenów. Niewykorzystane przez rośliny nadwyżki składników nawozowych w postaci azotu i fosforu zostają wymywane z pól i na skutek spływu powierzchniowego i przesiąkania, przedostają się do wód gruntowych, a następnie do zbiorników wodnych, powodując ich eutrofizację. Innym źródłem zanieczyszczenia związanym z użytkowaniem rolniczym ziem są odcieki ze źle składowanych i przechowywanych nawozów organicznych takich jak obornik i gnojowica. Uzmysławia to, iż rolnictwo stanowi istotne źródło zanieczyszczeń.

Od lat 80. XX w. prowadzone są badania nad funkcjonowaniem zbiornika Sulejowskiego pod kątem zagrożenia dla zdrowia człowieka związanego z eutrofizacją wód zalewu i występowaniem toksycznych zakwitów sinic. W rezultacie realizacji przez Europejskie Regionalne Centrum Ekohydrologii wraz z Regionalnym Zarządem Gospodarki Wodnej w Warszawie kilkuletniego Projektu LIFE + EKOROB, którego byliśmy partnerem, został wypracowany innowacyjny program „Ekotony dla redukcji zanieczyszczeń obszarowych”. Zaproponowane przez badaczy zespół pod kierunkiem prof. Macieja Zalewskiego rozwiązanie z wykorzystaniem najnowszych ekosystemowych biotechnologii ma być narzędziem, które pilotażowo wprowadzone do praktyki ma trwale zredukować proces eutrofizacji, wpłynąć znacząco na stan czystości wód Zalewu Sulejowskiego. Na podstawie analizy rodzaju zanieczyszczeń zaproponowano 4 strefy buforowe - pasy roślinne absorbujące znaczną część zanieczyszczeń obszarowych z pól i zabudowań poprzez m.in. wchłonięcie związków nieorganicznych, w tym azotu i fosforu, przez rośliny oraz ich przemianę w biomasę. Należy pamiętać, że dzięki nim w dużej mierze mogłyby być eliminowany dopływ biogenów, jednak dla uzyskania trwałej zmiany, powinny być radykalnie zredukowane źródła tych zanieczyszczeń z rolnictwa i w postaci nieoczyszczonych ścieków komunalnych z siedzib mieszkalnych. Stąd nieodzowną częścią interwencji są działania podnoszące poziom świadomości ekologicznej mieszkańców tego obszaru w tym tutejszych rolników.

O tym jak ważnym dla lokalnej społeczności jest problem z czystością wód Zalewu Sulejowskiego świadczą głosy podnoszone przez uczestników społecznych konsultacji dotyczących budowania niniejszej Strategii, wskazujące, obok potrzeby tworzenia miejsc pracy na priorytet uruchomienia programu poprawy stanu Zbiornika, sugerując jednocześnie konieczność szukania pomocy w Narodowym Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Wszyscy mieszkańcy, zwłaszcza w bezpośrednim sąsiedztwie Zalewu, uznali, iż **jego rekultywacja jest szansą dla rozwoju całego obszaru.**

III.6.2.5. Zasoby naturalne

Szeroki pas wielkiego łuku Pilicy rozciągający się w układzie równoleżnikowym od Sulejowa, poprzez odsłaniające się kredowe skały od Białej Góry, Unewła, Grudzenia i Sławna oraz wychodnie jurajskie Sławna, Brzezinek, Kozenina i Opoczna obfituje niezwykle cennymi kopalniami, które przez wieki stanowiły o rozwoju lokowanych tu miejscowości, a obecnie, w oparciu o nie rozwinął się potężny przemysł wydobywczy.

W okolicach Smardzewic (Biała Góra), Tomaszowa (złoże Ludwików), Grudzenia, Sławna eksploatowane są potężne złoża piasków szklarskich i formierskich, Sulejowa, Tomaszowa Mazowieckiego, Sławna i Opoczna złoża wapieni. Obecność ilów ogniotrwałych oraz kaolinów szlamowych w okolicach Opoczna stała się podstawą szybkiego rozwoju na dużą skalę ceramiki. Jest to największe w kraju zagłębie

ceramiczne o największej koncentracji firm tej branży. Podczas prac wydobywczych w Owadowie - Brzezinkach (gmina Sławno) natrafiono na doskonale zachowane skamienieliny jurajskich organizmów morskich i lądowych sprzed 148 mln lat, co może stanowić rozpoznawalny akcent gminy w rozwoju geoturystyki na tym obszarze.

III.6.2.6. Rys historyczny

Region działania LGD obejmujący obszar gmin położonych wokół Zalewu Sulejowskiego, w pobliżu rzeki Pilicy cechuje niezwykła jednorodność historyczna, wynikająca przede wszystkim z wiodącej roli jaką pełniła Pilica od zarania osadnictwa na tych terenach. Życie ludzi od początku skupiało się wokół rzek, które niosły tak potrzebną wodę i pożywienie, były naturalną przeszkodą, a jednocześnie ochroną tu osiedlających się. Pilica ułatwiała transport – przemieszczanie się ludzi i towarów. Przy jej rozlewiskach i brodach powstawały miasta i osady.

Na przestrzeni wieków ta malowniczo meandrująca rzeka, łącząca osiadłe tu społeczności lokalne, przysparzała bogactwa i dobrobytu. Była naturalnym szlakiem wodnym ułatwiającym handel drewnem – największym bogactwem regionu, dawała zyski od przepraw towarów. Przez ten obszar przebiegały najważniejsze szlaki handlowe: bursztynowy, litewski (Wolbórz), ruski (Inowłódz, Sulejów). Ale bywało w dziejach tej ziemi, że Pilica dzieliła – stanowiła granice jednostek administracyjnych, oddzielała Małopolskę od Mazowsza i Wielkopolski. Tu stykała się Ziemia Sieradzka z Łęczycką i Sandomierską. W okresie rozbiorów tu przebiegała granica zaborów pruskiego i austriackiego, nieco później graniczyły ze sobą gubernia Piotrkowska z Radomską. Położenie na styku obszarów, jak wcześniej powiedziano przyspieszało rozwój, ale jednocześnie stało się przyczyną wielu dramatów dziejowych, spustoszeń i upadków miejscowości. Stworzyło jednocześnie niepowtarzalny klimat budowy wspólnej, własnej tożsamości małej ojczyzny, kształtowanej przez wieki wspólnymi zwyczajami, tradycjami, obrzędami, sposobami celebracji świąt religijnych. Zdziwiająco bogato prezentuje się na tym tle pieśń ludowa, stroje ludowe, zwyczaje weselne i regionalna kuchnia. We wszystkich tych przejawach twórczej aktywności zaznacza się mocny wpływ motywów opoczyńskich, z obecnością pewnych wątków sieradzkich. Ogromna wartość kulturotwórcza regionu opoczyńskiego została poparta rozpoczętymi już w XIX w. na ziemiach polskich badaniami etnograficznymi, przede wszystkim sławną monografią Oskara Kolberga. Ta spójność obszarowa formowała się już u zarania polskiej państwowości. Ślady toczących się tu dziejów zostały dodatkowo utrwalone koegzystencją różnych narodowych żywiołów.

Pamiętajmy, iż na niezwykle bogaty i ciekawy dorobek kulturowy tego obszaru miała ogromny wpływ wielowiekowa obecność społeczności żydowskiej (w II poł. XIX w. w Inowłodzu 30% mieszkańców, w Przedborzu 50% mieszkańców było Żydami), ale również niemieckiej i rosyjskiej. Wszystko to wywarło niepowtarzalne piętno, dodało charakteru współczesnemu wizerunkowi Doliny Pilicy od przedborskiej bramy Gór Świętokrzyskich, poprzez tuwimowską arkadię okolic Inowłodza, po barwne tkane opoczyńskie pasiaki i dźwięki opoczyńskiego folkloru.

Przedstawiony powyżej krótki rys historyczny regionu Stowarzyszenia Dolina Pilicy dokumentuje wspólne korzenie w czasach odległych, potwierdza ciągłość osadnictwa na tym obszarze. Wiele obecnych tu obiektów historycznych, świadków burzliwej historii tej ziemi, stanowi unikalną wartość nie tylko w skali regionu. Przy wspólnej ich prezentacji i promocji może zwiększyć się skuteczność ich oddziaływania.

III.7. Opis innych obszarów istotnych z punktu realizacji LSR

III.7.1. Uwarunkowania turystyczno-rekreacyjne

Gminy z obszaru działania LGD Dolina Pilicy mają charakter rolniczo – turystyczny o bogatych walorach przyrodniczo-krajobrazowych stanowiących dla nich szansę dynamicznego rozwoju turystyki i rekreacji.

O jego potencjale stanowią przede wszystkim walory historyczne, regionalne, kulturowe, krajobrazowo-przyrodnicze, uwarunkowania geograficzne, w tym dostępność komunikacyjna i informacyjna, ale też obecność infrastruktury turystycznej (baza noclegowa, zaplecze gastronomiczne, wysoka jakość obsługi turystycznej), także promocja obszaru, informacja turystyczna.

Obszar 15 gmin, niesłychanie malowniczo ulokowanych w dolinie Pilicy, w otoczeniu wspaniałej przyrody, bogactwie lasów, urokliwego krajobrazu, obecności licznych zabytków, niejako w sposób naturalny stwarza szansę dynamicznego rozwoju turystyki i rekreacji.

O popularności tych miejscowości, decyduje także obecność żywych tradycji regionalnych, infrastruktury turystycznej (m.in. szlaki) oraz obiektów historycznych - świadków historii tego regionu.

Wiele z nich wpisanych jest do Wojewódzkiego Rejestru Zabytków (Tabela III.7) **co według społeczności lokalnej stanowi mocną stronę obszaru**. W grupie tych obiektów przeważają budowle sakralne jak i zespoły dworskie.

Tabela III.7. Wykaz zabytków nieruchomych na terenie Stowarzyszenia Dolina Pilicy

Gmina	Miejscowość	Zabytek
Aleksandrów	Dąbrowa nad Czarną	Kościół rzym.-kat. par. p.w. śś. Piotra i Pawła, kaplica przedpogrzebowa, ogrodzenie, wraz z otoczeniem zabytku (1890-98r., 1902r.)
	Dębowa Góra	Zespół dworski (XVIII w.): dwór, park
	Rożenek	Zespół dworski (XIX w.): spichrz, park
	Skotniki	Drewniany kościół par. p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP (XVIII w.); Drewniana dzwonnica; Figura (obecnie wpisana do rej. zabytków ruchomych); Zespół dworski (XVI-XVII w.): dwór (lamus), park
Czerniewice	Chociw	Park dworski (XVIII/XIX w.)
	Chociwek	Park dworski- łącznie z zespołem stawów
	Czerniewice	Drewniany Kościół par. p.w. św. Małgorzaty (2 poł. XVIII w.); Drewniana dzwonnica; Park dworski
	Krzemienica	Kościół par. p.w. św. Jakuba Apostoła (1598r.)
	Lipie	Park dworski
	Studzianki	Park dworski
	Teodozjów	Drewniana olejarnia (XIX)
	Wielka Wola	Kaplica p.w. św. Rocha (1 poł. XIX w.); Zespół dworski (poł. XIX w.): dwór, kaplica p.w. św. Rocha, park
Drzewica	Drzewica	Kościół par. p.w. św. Łukasza; Cmentarz par. rzym.-kat. (poł. XIX w.); Cmentarz żydowski (XIX w.); Zespół zamkowy: zamek (trwała ruina), dwór (na podzamczu), park (pozostałości)
Inowłódz	Inowłódz	Kościół parafialny p.w. św. Idziego (XI-XII w.); Kościół par. p.w. św. Michała Archanioła (1520r.); Synagoga; Ruiny Zamku (XIV)
	Spała	Drewniana kaplica p.w. NMP Królowej (1922r.); Park pałacowy- przy pałacu prezydenta RP (XIX w.)
	Spała- Cieślówice	Most żelbetonowy na rzece Pilicy- na drodze do Cieślówic (1936r.)
Lubochnia	Dąbrowa	Dróżniczówka (pocz. XIX w.)
	Lubochnia	Zakrystia i skarbczyk kościoła par. (XV/XVI w.)
	Mełecz	Zespół dworski (2 poł. XVIII w. i XIX w.): dwór, park
Mniszków	Błogie Szlacheckie	Kościół par. p.w. Narodzenia NMP
	Mniszków	Park dworski (XIX w.)
	Zajączków	Zespół dworski (XIX-XX w.): dwór, park
Opoczno	Mroczków	Park dworski (1 poł. XIX w.)
	Sołek	Drewniany kościół par. p.w. św. Barbary (poł. XVII w.)
	Zameczek	Park
Poświętne	Stuzianna Poświętne	Zespół klasztorny filipinów(XVIII w.): kościół p.w. śś. Filipa Nereusza i Jana Chrzciciela, klasztor, 2 dzwonnice, brama; Zespół kościoła cmentarnego p.w. św. Józefa (koniec XVII-XVIII w.): kościół, dzwonnica, kostnica, studnia, dawny cmentarz przykościelny z ogrodzeniem;

		Kaplica p.w. św. Anny
Przedbórz	Przedbórz	Układ urbanistyczny (1 poł. XIV w.); Kościół par. p.w. św. Mikołaja (1341r.); Park; Ratusz (1820r.); Dawna karczma (1898r.); Dom (XVII/XVIII w.)
Rzeczyca	Bartoszówka	Park dworski (2 poł. XIX w.)
	Głina	Zespół dworski (2 poł. XIX w.): dwór, park
	Grotowice	Park
	Rzeczyca	Park dworski ; Karczma; Kościół par. rzym.-kat. P.w. św. Katarzyny; Budynek dawnej organistówki
Sławno	Prymusowa Wola	Zespół dworski (XVIII/XIX): park, spichrz, stodoła
	Sławno	Kościół par. p.w. św. Gereona (1852r.)
	Sławno Kościelne	Park dworski
	Zachorzów	Drewniana kaplica p.w. św. Michała Archanioła
Sulejów	Sulejów	Kościół par. p.w. św. Floriana; Zespół opactwa cystersów (XII-XIV, XVIII w.): kościół par. p.w. św. Tomasza, skrzydło klasztorne z kapitularem, arsenał z basztą opacką, zabudowania gospodarcze, baszta Muzyczna, brama Krakowska, baszta pn.-zach., baszta Rycerska, pozostałości młyna, baszta Mauretańska, obwód warowny- mury, teren klasztoru i pozostałości ogrodu; Kaplica p.w. NMP (1644r.); Kaplica cmentarna Wackowskich (1811r.)
	Witów	Drewniany kościół cmentarny p.w. św. Marcina (1835r.); Zespół klasztorny norbertanów (1 poł. XVIII w.): kościół- obecnie par. p.w. św. Małgorzaty, klasztor- obecnie plebania, wieża obronna (dzwonnica-brama), ogród (park), kuchnia, spichrz
Tomaszów Mazowiecki	Kwiatkówka	Zespół dworski (2 poł. XIX w.): dwór, park
	Smardzewice	Zespół klasztorny franciszkanów (XVII-XVIII w.): kościół p.w. św. Anny, klasztor- obecnie plebania, dzwonnica, 2 baszty w ogrodzeniu kościoła (wsch. i zach.), kaplica p.w. św. Jana Nepomucena
Wielgomłyn	Niedośpielin	Drewniany kościół par. p.w. św. Katarzyny i Wojciecha (1773-76r.); Drewniana dzwonnica
	Odrowąż	Zespół dworski (XVIII-XX w.): drewniany dwór, park
	Sokoła Góra	Park dworski pocz. XIX w. Dwór (XIX w.)
	Wielgomłyn	Zespół klasztorny paulinów (XV-XIX w.): kościół p.w. św. Stanisława, klasztor, dzwonnica
Wolbórz	Bogusławice	Park dworski (pocz. XIX w.)
	Lubiatów	Park dworski
	Wolbórz	Kościół par. p.w. św. Mikołaja (XV, XVIII w.) Zespół pałacowy (XVIII): pałac, oficyna pd.-wsch., oficyna pn.-zach., pawilon pd.-wsch., pawilon pn.- zach., park i aleja dojazd., 2 aleje dojazdowe

Źródło danych: opracowanie własne na podstawie rejestru zabytków nieruchomych woj. łódzkiego (stan na 01.05.2015 r.).

Część z tych obiektów znajduje się jednak w złym stanie technicznym, co niewątpliwie zubaża potencjał kulturowego dziedzictwa, zagraża jego bytowi, wpływa negatywnie na atrakcyjność całego obszaru. W czasie społecznych konsultacji **podnoszono konieczność ich ochrony przed dalszą dewastacją w szczególności w miejscowościach Aleksandrów, Skotniki, Smardzewice, Rzeczyca, Łazy -Dąbrowa. Znalazło to odzwierciedlenie w celu szczegółowym I.2 „Wspieranie dziedzictwa historyczno-kulturowego oraz twórczości artystycznej”, a w ramach niego w przedsięwzięciu I.2.2 „Budowa, przebudowa, rewitalizacja, wyposażenie, oznakowanie obiektów dziedzictwa kulturowego w miejscowościach Aleksandrów, Skotniki, Smardzewice, Rzeczyca, Łazy -Dąbrowa”.**

Atrakcyjność tego obszaru podnoszą również obiekty, które swą obecnością wpływają na jego specyfikę, są często świadkami wielu ważnych wydarzeń, bądź odgrywają ogromną rolę w skali całego kraju:

- Tomaszowskie Kopalnie Surowców Mineralnych w Smardzewicach - eksploatujące od 1922r. największe zasoby piasków kwarcowych w Europie,
- Ośrodek Przygotowań Olimpijskich w Spale ze sportową historią sięgającą 1928 r. łączącą się z organizacją za sprawą prezydenta RP Ignacego Mościckiego pierwszych ogólnopolskich dożynek w Spale,
- Ośrodek Hodowli Żubrów w Książu powstały w latach 1934-1936 z inicjatywy Ignacego Mościckiego,
- Zespół poniemieckich schronów kolejowych z okresu II wojny św. w Konewce i Jeleniu,
- Ośrodek Szkoleniowy DOJO w Starej Wsi w gminie Przedbórz - unikatowy w skali europejskiej ośrodek do szkolenia japońskich sportowców i sztuk walki oraz propagowanie kultury japońskiej,
- Opoczno S.A. największy polski producent płytek ceramicznych,
- Optex S.A. największy w Polsce producent tkanin wełnopodobnych z przedz poliestrowych teksturowanych,
- Ceramika Paradyż – producent płytek ceramicznych,
- Grudzeń Las Sp. z o.o. – produkcja wysokiej jakości piasków formierskich i szklarskich, żwirków filtracyjnych i kaolinu.

Region Stowarzyszenia Dolina Pilicy dysponuje siecią szlaków turystycznych: pieszych, kajakowych, rowerowych oraz konnych. Część z nich wymaga rewitalizacji, oznakowania, a także zagospodarowania w małą infrastrukturę turystyczną. Zarówno ich odnowa jak i promocja mogłyby być szansą w kreowaniu produktów turystycznych na tym obszarze, a nawet stać się ich częścią. **Spoleczność lokalna uznaje za zasadne budowę nowych szlaków.**

Ostatnimi laty dużą popularnością cieszy się szlak wodny rzeki Pilicy, organizowanych jest tu coraz więcej spływów kajakowych. W połączeniu ze swoistym pięknem krajobrazu, bogactwem kulturowym oraz architektonicznym obszaru, Pilica jest atrakcyjnym produktem turystycznym, przebijającym się bardzo skutecznie na turystycznym rynku w postaci uznanej marki. Powstają i rozbudowują się firmy obsługujące spływy, dzięki czemu eksploatacja szlaku rozwija się w miarę doskonalenia nowoczesnego sprzętu pływającego, własnego transportu osobowego, a także dostępności drogowej. Dorzecze Pilicy oferuje pod tym względem jeszcze wiele możliwości.

Obok Zbiornika Sulejowskiego atmosferę tutejszego krajobrazu kształtują duże kompleksy leśne, w tym 3 piękne parki krajobrazowe, zaczynając od Przedborskiego, poprzez Sulejowski i Spalski Park Krajobrazowy będący pozostałością prastarej Puszczy Pilickiej. Są one naturalną oprawą dla powstałych tu hoteli i ośrodków konferencyjno-rekreacyjnych, które wraz z ośrodkami w Spale stanowią duże, atrakcyjne turystycznie zaplecze regionu.

Tabela III.9. Usługi noclegowo – gastronomiczne na obszarze działania LGD

Wyszczególnienie	Miejsca noclegowe caloroczne	Miejsca noclegowe ogółem	Gospodarstwa agroturystyczne
Gmina Aleksandrów	40	40	6
Gmina Czerniewice	0	0	0
Gmina i Miasto Drzewica	40	40	2
Gmina Inowlódz	1 081	1 105	9
Gmina Lubochnia	Brak danych	Brak danych	Brak danych
Gmina Mniszków	45	45	7
Gmina Opoczno*(bez miasta Opoczno)	30	30	Brak danych
Gmina Poświętne	30	60	2

Miasto i Gmina Przedbórz	53	53	5
Gmina Rzeczyca	0	0	0
Gmina Sławno	7	9	2
Miasto i Gmina Sulejów	315	679	5
Gmina Tomaszów Mazowiecki	471	509	5
Gmina Wielgomłyny	26	26	4
Miasto i Gmina Wolbórz	670	959	6
Obszar LGD	2 808	3 555	53

Zródło danych: opracowanie własne na podstawie danych GUS (stan na 31.12.2013) oraz na podstawie danych własnych z urzędów gminy.

Spoleczność lokalna wskazała, że baza ta jest niedostatecznie rozwinięta, co kwalifikuje ją jako słabą stronę obszaru. Należałoby w tej sprawie:

- wzbogacić bazę noclegowo-gastronomiczną (również w postaci pól namiotowych, campingów), przystosowując ją do wymagań aktualnego rynku turystycznego,
- przygotować mieszkańców do świadczenia tego typu usług,
- zagospodarować atrakcyjnie czas turystów poprzez szeroką ofertę lokalnych produktów turystycznych (właściwe przygotowanie szlaków turystycznych, organizacja imprez kulturalno-rekreacyjno-folklorystycznych, w tym jazda konna, wędkarstwo, łowiectwo)

Uzupełnieniem, dodającym autentycznego kolorytu, jest coraz bardziej widoczny rozwój agroturystyki, będącej jednocześnie sposobem na uaktywnienie lokalnej społeczności. Wszystkie gminy tego regionu mają doskonałą możliwość jej rozwijania, niemniej jednak w największym stopniu rozwija się ona w gminie Inowłódz (Spała, Inowłódz, Zakościele, Żądłowice, Liciężna), w gminie Mniszków (Zarzęcin), gminie Przedbórz (okolice Przedborza, Chałupy, Taras), gminie Sulejów (okolice Sulejowa, Przyglów, Barkowice Mokre, Włodzimierzów, Biała, Łęczno, Podklasztorze), gminie Tomaszów Mazowiecki (Karolinów, Tresta, Twarda, Swolszewice Małe, Smardzewice).

Ważnym czynnikiem mówiącym o atrakcyjności turystycznej jest także komunikacja. Bez niej turystyka nie jest w stanie się rozwijać. Obszar LGD z uwagi na położenie w pobliżu ważnych aglomeracji miejskich (Warszawa, Łódź, Częstochowa, Kielce, Radom, Piotrków Trybunalski, Tomaszów Mazowiecki), na styku krzyżujących się szlaków komunikacyjnych ma stosunkowo dobrze rozwiniętą infrastrukturę drogową: drogi krajowe (nr 8 Warszawa – Wrocław, nr 12 przebiegająca od granicy zachodniej z Łęknicy przez Żary, Leszno, Kalisz, Łask, Piotrków Trybunalski, Sulejów, Opoczno, Radom, Lublin, Chełm do granicy wschodniej w Dorohusku, nr 74 Sulejów, Kielce, Zamość do Zosina na granicy wschodniej, nr 48 Tomaszów Mazowiecki, Inowłódz, Poświętne, Odrzywół, Białobrzegi, Dęblin do Kocka, nr 42 Namysłów, Kluczbork, Pajęczno, Radomsko, Przedbórz, Końskie, Skarżysko-Kamienna, Starachowice), drogi wojewódzkie (713 – Łódź, Tomaszów Mazowiecki, Sławno, Opoczno, Żarnów; 742 – Przyglów, Ręczno, Przedbórz, Włoszczowa, Nagłowice; 726- Rawa Mazowiecka, Rzeczyca, Inowłódz, Opoczno, Żarnów; 728- Nowe Miasto nad Pilicą, Odrzywół, Drzewica, Końskie), liczne drogi powiatowe i gminne. Jak widać sieć dróg w ujęciu globalnym wydaje się dostatecznie rozwinięta.

Uzupełnieniem infrastruktury drogowej obszaru są obecne tu szlaki kolejowe: Warszawa – Zawiercie (Centralna Magistrala Kolejowa), Tomaszów Maz. – Skarżysko Kamienna oraz Koluszki – Radom.

Podczas konsultacji społecznych zwrócono uwagę na ścieżki rowerowe. Nadal odczuwalny jest ich brak, bądź ich jakość jest niezadowalająca. Wiąże się to nie tylko ze złym stanem nawierzchni, ale również z brakiem, bądź niedostateczną infrastrukturą okołoturystyczną. Z uwagi na rozwój ruchu turystycznego oraz konieczność poprawy bezpieczeństwa rowerzystów wskazane jest przyspieszenie budowy nowych ścieżek rowerowych, zwłaszcza na obszarach najbardziej atrakcyjnych turystycznie.

Konsultacje społeczne pokazały, że nieustannie brakuje infrastruktury towarzyszącej w postaci przystani, wiat turystycznych, czy punktów gastronomicznych, wskazując ją jako słabą stronę obszaru. **Dlatego też budowanie zaplecza turystycznego, okołoturystycznego, zagospodarowanie terenów nadbrzeżnych będzie możliwe dzięki przedsięwzięciu I.1.2 „Budowa lub przebudowa infrastruktury turystycznej” w ramach celu szczegółowego I.1 „Rozwój infrastruktury turystycznej, rekreacyjnej i kulturalnej”.** Będzie to również priorytetem planowanego projektu współpracy z innymi LGD, na obszarze których także występuje rzeka Pilica, co powinno przyczynić się w zintegrowany sposób na rozwój bazy noclegowej i gastronomicznej, w konsekwencji również sfery społeczno-gospodarczej tego obszaru.

III.7.2. Uwarunkowania historyczne i regionalno-kulturowe

Na potencjał kulturowy obszaru składa się wiele elementów, tj. folklor, twórczość ludowa czy kuchnia regionalna. W codziennym życiu wsi tego regionu daje się odczuć potrzebę nawiązywania do wspólnej tradycji, będącej wyznacznikiem tożsamości i odrębności kulturowej. W pielęgnowaniu tych

wartości, przyoblekaniu w żywe, współczesne formy w regionalnym kanonie najważniejszą rolę pełnią koła gospodyń wiejskich, a także zespoły ludowe.

Dobłą ilustracją pielęgnowania lokalnej tradycji oraz aktywności twórczej określającej tożsamość regionu jest przede wszystkim mnogość regionalnych imprez, promujących tutejszy folklor, jego koloryt i potencjał, a oto niektóre z nich:

- Pierzawka – tradycyjne darcie pierza połączone ze śpiewaniem tradycyjnych pieśni ludowych (organizator - koła gospodyń wiejskich),
- Jarmarki spalskie (raz w miesiącu, w drugą niedzielę miesiąca, od maja do października) – prezentacja i sprzedaż twórczości artystycznej, rzemiosła, rękodzieła (organizator - Robert Papis),
- Sobótki – tradycja wywodząca się z pogańskich obrzędów i tradycji nocy świętojańskiej; towarzyszą jej konkursy, puszczanie wianków na Pilicy oraz zabawa przy ognisku i występy ludowych zespołów artystycznych (organizatorzy - GOK),
- Ubijanie masła – promocja tradycyjnych metod wytwarzania masła na tle prezentacji ludowej twórczości regionalnej – występy zespołów folklorystycznych (organizatorzy - GOK),
- Dożynki – święto plonów – podziękowanie rolnikom za ich całoroczny trud, połączone z prezentacją dorobku ludowych zespołów artystycznych (organizatorzy - GOK),
- Święto ziemniaka – impreza plenerowa, w ramach której odbywają się: występy artystyczne, degustacje potraw z ziemniaków oraz konkursy na największego i najdziwniejszego ziemniaka (organizatorzy - GOK),
- Hubertus Spalski – święto myśliwych – przedstawienie dorobku kół łowieckich w skali ogólnopolskiej uświetnione tradycyjną pogonią za lisem, polowaniem i licznymi imprezami i wystawami tematycznymi (organizatorzy - Polski Związek Łowiecki, Polski Związek Jeździecki oraz Nadleśnictwo Spała).

Z przeprowadzonych konsultacji społecznych wynika, że nadal istnieje zapotrzebowanie na tego typu wydarzenia, są one szansą dla rozwoju obszaru. Znalazło to odzwierciedlenie w celu szczegółowym I.3 „Promocja obszaru w tym produktów i usług lokalnych” w ramach przedsięwzięcia I.3.1 „Organizacja imprez lokalnych”. Dla lokalnej społeczności są wyrazem utożsamiania się z regionem, a co za tym idzie odczuwaniem potrzeby pielęgnowania lokalnych tradycji. Niezbędne są również dla zaspokojenia potrzeby jaką jest integracja.

Na obszarze Stowarzyszenia Dolina Pilicy widoczne jest rękodzieło ludowe. Dawniej twórczość ta zaspokajała potrzeby materialne jak również estetyczne. Niemal w każdym domu powstawały przepiękne dzieła z misternym haftem krzyżykowym, finezyjne wycinanki czy wielkanocne pisanki. Do tego twórczego dorobku zakwalifikować należy: bibułkarstwo, wycinanki, pająki, koronkarstwo, hafciarstwo, plecionkarstwo, rzeźbę regionalną kowalstwo artystyczne, palmy wielkanocne, pisanki, twórczość literacką.

Chcąc utrzymać tożsamość małej ojczyzny, pielęgnować to, co zostało po minionych pokoleniach zamierzamy kontynuować działania jakie zapoczątkowaliśmy w poprzednim okresie programowania 2007-2013, takie jak warsztaty rękodzielnicze, które prócz ocalenia od zapomnienia tego co zostało po minionych pokoleniach da możliwość twórczego wyrażania własnych myśli, uczuć i emocji, oraz warsztaty fotograficzne – stanowiące praktyczną ścieżkę edukacyjną doskonalenia umiejętności dokumentowania potencjału obszaru, w tym walorów przyrodniczych, historycznych i kulturowych, z uwypukleniem zabytków oraz obiektów architektury ludowej i sakralnej, folkloru, ginących zawodów, osobliwości przyrodniczych, ciekawych miejsc i atrakcji turystycznych. Jak również zamierzamy wspierać lokalnych twórców dając im możliwość aplikowania o środki zewnętrzne, poprzez dedykowane im przedsięwzięcie I.2.1 „Wspieranie lokalnych twórców” w ramach celu szczegółowego I.2 „Wspieranie dziedzictwa historyczno- kulturowego oraz twórczości artystycznej”.

Na obszarze działania LGD występuje wiele potraw tradycyjnych m.in.:

- kasza jagłana z posłonkami
 - perka z ciučkami
 - tarciuch (placek ziemniaczany z boczkiem, kielbasą i cebulą)
 - pierogi z kapustą i grzybami
 - barszcz opoczyński
 - kapusta z grochem
 - pyzy z mięsem
 - pierogi z grzybami i mięsem
 - swojski chleb (certyfikat „Tygiel Smaku” Marianna Śmiechowska)
 - marchwiosz bryński
 - tradycyjne masło lubocheńskie
 - lubocheńska dynia w occie
 - chleb wiejski z Lubochenka
- gm. Opoczno
- gm. Sławno
- Lubochnia

- glinicka nalewka porzeczkowa na księżycówce
 - wolborska zalewajka (starodawna)
 - kapusta z grochem
 - dusicha – ziemniaki z mąką
 - „Gęś owsiana z Bogusławic” wpis 19.02.2008 r. na Listę Produktów Tradycyjnych w kategorii Mięso świeże oraz produkty mięsne
 - bigos wg tradycyjnej receptury
 - prażuchy z mąką zasmażaną
 - kugiel przedborski –ziemniaki tarte pieczone z mięsem.
- Wolbórz

gm. Tomaszów Mazowiecki

gm. Przedbórz

Natomiast na listę produktów tradycyjnych, która jest prowadzona przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zostały wpisane: gęś owsiana z Bogusławic oraz jagnięcina ze świniarki (Krzętów) - figurujące od 2008r., kugiel z Przedborza - od 2009r., szynka cygańska zwana niedźwiedzią z Zaborowa- od 2011r. oraz boczek wędzony również z Zaborowa –od 2014r.

Zarówno uwarunkowania przyrodnicze, turystyczne jak i regionalno- kulturowe będą stanowić bazę dla rozwoju turystyki a także przedsiębiorczości, będąc niepowtarzalną wartością atrakcyjną nie tylko dla mieszkańców, ale również dla potencjalnych turystów oraz inwestorów.

III.7.3. Promocja

Działania promocyjne, zgodnie z intencją zgłaszających, mają:

- upowszechniać wizerunek, potencjał gmin, stwarzając narzędzie poznawcze dla tutejszych okolic;
 - promować produkty lokalne, zarówno w znaczeniu tradycyjnych specjalów kulinarnych, uznanych oficjalnie, jak i tych uświęconych zwyczajowo przez obecność na tutejszym stole oraz produkty turystyczne stanowiące przedmiot kompleksowych usług, markę na lokalnym rynku turystycznym.
- Wszystkie te działania mają służyć wizerunkowo lokalnej tożsamości przyczyniając się do zwiększenia ruchu turystycznego na tym obszarze.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom, aby stworzyć możliwość aplikowania o środki zaprogramowano cel szczegółowy I.3 „Promocja obszaru w tym produktów i usług lokalnych”, a w ramach niego przedsięwzięcia I.3.1, „Organizacja imprez lokalnych”, I.3.2 „Opracowanie i wydanie materiałów promocyjnych” oraz I.3.3 „Popularyzacja innowacyjnych narzędzi promujących region”.

III.8. Podsumowanie

Przedstawiony obszar działania LGD Dolina Pilicy obejmujący swym zasięgiem piętnaście gmin ulokowanych w dolinie środkowego brzegu Pilicy i jej dopływów, poprzez chociażby przemożny wpływ samej rzeki na charakter, ukształtowanie, przyrodniczy potencjał, krajobraz, jest wyjątkowo spójny, wyróżniający się na tle nawet nieodległych okolic. Sama Pilica od zarania dziejów, o czym świadczą obecne tu stanowiska archeologiczne, przyciągała pradawnych osadników, lokujących na jej brzegach swoje bezpieczne domostwa. Dostarczała pożywienia, pomagała w transporcie, kanalizowała handlowe szlaki. Obecne tu przeprawy zapewniały dobrobyt tutejszym mieszkańcom. Tu budowały się zamki i klasztory. Na tych ziemiach z początkiem średniowiecza budowała się polska państwowość. W ostępach potężnej Puszczy Pilickiej, pełnej grubego zwierza, polowali polscy królowie, książęta. Do dnia dzisiejszego zachowały się niezwykle cenne skupiska leśne, które w większości otulają obrzeża Pilicy w postaci trzech parków krajobrazowych- Przedborskiego, Sulejowskiego i Spalskiego. O niezwyklej, wczesnej aktywności procesów cywilizacyjnych na tym obszarze świadczy również działalność wielu zgromadzeń zakonnych: Cystersi (Sulejów), Paulini (Wielgomłyny), Filipini (Poświętne), Franciszkanie (Smardzewice).

A zatem obecny na tym terenie ogromny potencjał w postaci historii tych okolic i regionalnej tradycji (kultura opoczyńska) oraz, jak powiedzieliśmy o tym wcześniej, uwarunkowań krajobrazowo- przyrodniczych, w sposób naturalny wnosi klarowny, spójny obraz tutejszego środowiska, niezaprzeczalnie czyniąc turystykę najwłaściwszym kierunkiem rozwoju tych okolic.